

BIBLIA ilustrată și repovestită pe înțelesul **COPILOR**

Ilustrații:

José Pérez Montero

CRISAN

Vechiul Testament

Facerea lumii	4
Toate au fost puse la locul lor	5
Facerea omului	6
Grădina Edenu lui	6
Total din cauza unui rod	8
Izgoniți din Eden	8
Cain și Abel	10
Noe făurește o corabie	12
Noe intră în arcă	12
Potopul	14
Sfârșitul potopului	14
Ziditorii de cetăți	16
Turnul Babel	17
Dumnezeu îl alege pe Avram	18
Făgăduiala lui Dumnezeu	19
Drumul către Sodoma	20
Salvarea lui Lot	21
Nașterea lui Isaac	22
Avraam și Isaac	22
Credința adevărată	24
Salvat la timp	24
Misiune greu de îndeplinit	26
Isaac și Rebeca	27
Gemenii	28
O masă cu un preț prea mare	29
Şiretlicul Rebecăi	30
O familie se desparte	31
Lupta din deșert și noul nume al lui Iacov	32
Darul pentru Iosif	34
Visele lui Iosif	35
În făntână	36
În drum spre Egipt	38
Truda lui Iosif	39
În temniță	40
Visele a doi oameni	42
Visele lui Faraon	43
Vacile grase și cele slabe	44
Iosif îl ajută pe Faraon	46
Frații primesc o lecție	48
Veniamin pornește la drum	50
Cupa furată	52
Adevărul ieșe la iveală	54
Pruncul din coș	57
Salvat de o prințesă	57
Fuga lui Moise din Egipt	58
Minunea rugului aprins	60

Șovăirea lui Moise	60
Faraon se împotrivește	62
Dumnezeu făgăduiește să-și arate puterea	62
Urgii de neînchipuit. Cele zece urgi	64
Ultima dintre urgi	66
Așezarea Paștelor	66
Dumnezeu le arată calea	68
Ziduri de apă	70
Fără apă	74
Fără mâncare	75
Dumnezeu pe munte	76
Primele zece porunci	78
Dumnezeu se îngrijește de poporul Său	78
Vițelul de aur	80
Cele zece porunci date din nou	82
Tara făgăduită	84
Nu suntem destul de puternici	86
Pedeapsa de patruzeci de ani	86
Alegerea între viață și moarte	88
Cântarea lui Moise și ultimele sale zile	88
Iscodirea dușmanului	90
Scăparea iscoadelor	92
Funia roșie	94
La hotarul țării făgăduite	95
Trecerea râului Iordan	96
Trâmbițele câștigă lupta	98
Femeia cea înțeleaptă de sub palmier	100
Cine îl va omorî pe Sisera?	101
Ghedeon își începe lucrarea	102
Lupta se câștigă cu mult mai puțini oameni	103
Iscodind în noapte	104
Trâmbițe și făclii	104
Lupta cu leul	106
Ghicitarea lui Samson	108
Samson și Dalila	110
Învinge cel mai puternic	113
Vremuri grele	114
O noră devotată	114
Rut muncește	116
Străbunica unui rege	119
În aşteptarea unui fiu	120
Penina o necăjește pe Ana	122
Orugăciune din adâncul inimii	124
Pruncul Samuel	125
Ana îl lasă pe Samuel cu Eli	126
Devenirea unui preot	128
Samuel aude glasul lui Dumnezeu	128
Poporul cere un rege	130
Taina cea mare	132
Saul ajunge rege	132
Dumnezeu alege un rege nou	134

David îi poartă de grijă lui Saul	135
Uriașul	137
Amenințările lui Goliat	137
David răpune uriașul	138
Saul este atins de invidie	140
Prieteni pe viață	141
Ionatan îi salvează viața lui David	142
Singur în peșteră	145
Total este pierdut	147
David îi pierde pe Saul și pe Ionatan	147
Încoronarea lui David	148
Chivotul Domnului este adus la Ierusalim	151
David ajunge un ucigaș	152
Regele este zdrobit	153
Regele cel Tânăr	154
Visul lui Solomon	154
Copilul cu două mame	156
Templul lui Dumnezeu	159
Vizita împăratesei din Saba	160
Prorocul Ilie	162
Foc și ploaie	164
Carul de foc	166
Un fel ciudat de a trece râul	168
Înmulțirea untdelemnului	170
Fuga dinaintea feței Domnului	172
Furtuna de pe mare	173
Peștele cel mare	174
Po căința oamenilor din Ninive	176
Dumnezeu este bun	176
Dărâmarea Ierusalimului și robia evreilor	178
O școală diferită	180
A fi diferiți	182
Credința pusă la încercare	182
Încercarea e trecută	184
Vrăjitorii	186
Tălmăcirea visului regelui	188
Un regat fără sfârșit	189
Trei oameni curajoși	190
Cuptorul încins	190
Ospățul regelui	192
Cuvintele tainice	193
Daniel în groapa cu lei	194
Regele cel trufaș	196
Îndărătnica regină Vasti	199
Noua regină a Persiei	200
Evreii trebuie să moară!	202
Estera are un plan	205
Estera își salvează poporul	206
Aman este spânzurat	207
Nădejdea de a fi cruțați	208
Lupta de apărare	208

Noul Testament

Bunavestire: nașterea lui Iisus	210
Un drum peste munți	211
În preajma făntânnii	212
Visul lui Iosif	213
Nașterea lui Iisus	214
Păstorii	216
Steaua călăuzitoare către ieslea Pruncului	218
Daruri pentru un rege	219
Fuga în Egipt	220
Iisus în templu	222
Botezul lui Iisus	224
Mărturia lui Ioan Botezătorul despre Mielul lui Dumnezeu	225
Ispitirea lui Iisus	226
Primii ucenici	228
Pescuirea minunată	229
Nunta din Cana Galileii	230
Izgonirea vânzătorilor din templu	232
Iisus și samarineanca	234
Femeia de la făntâna	235
Vindecarea slăbănoșului din Capernaum	236
Chemarea vameșului Matei	236
Vindecarea slăbănoșului de la scăldătoarea Vitezda	239
Alegerea celor doisprezece apostoli	241
Predica de pe munte. Fericirile	242
Știi cum e să fii sarea pământului?	242
În căutarea comorii	244
Cum se construiește o casă	245
Ungerea lui Iisus de către femeia păcătoasă	246
Pilda semănătorului	248
Plantarea semințelor în locurile potrivite	248
Diferența dintre grâu și neghină	250
Sămânța de muștar și aluatul	251
Iisus potolește furtuna	252
De partea cealaltă	255
Demonizatul vindecat	256
Vindecarea orbilor	259
Tăierea capului lui Ioan Botezătorul	261
Către un loc liniștit	262
Învățând mii de oameni	263
Hrană pentru cei fămânzi	264
Înmulțirea păinilor	264
Iisus umblă pe mare	266
Petru umblă pe mare	268
Credința unei femei străine	271
Vindecarea unui orb la Betsaida	272

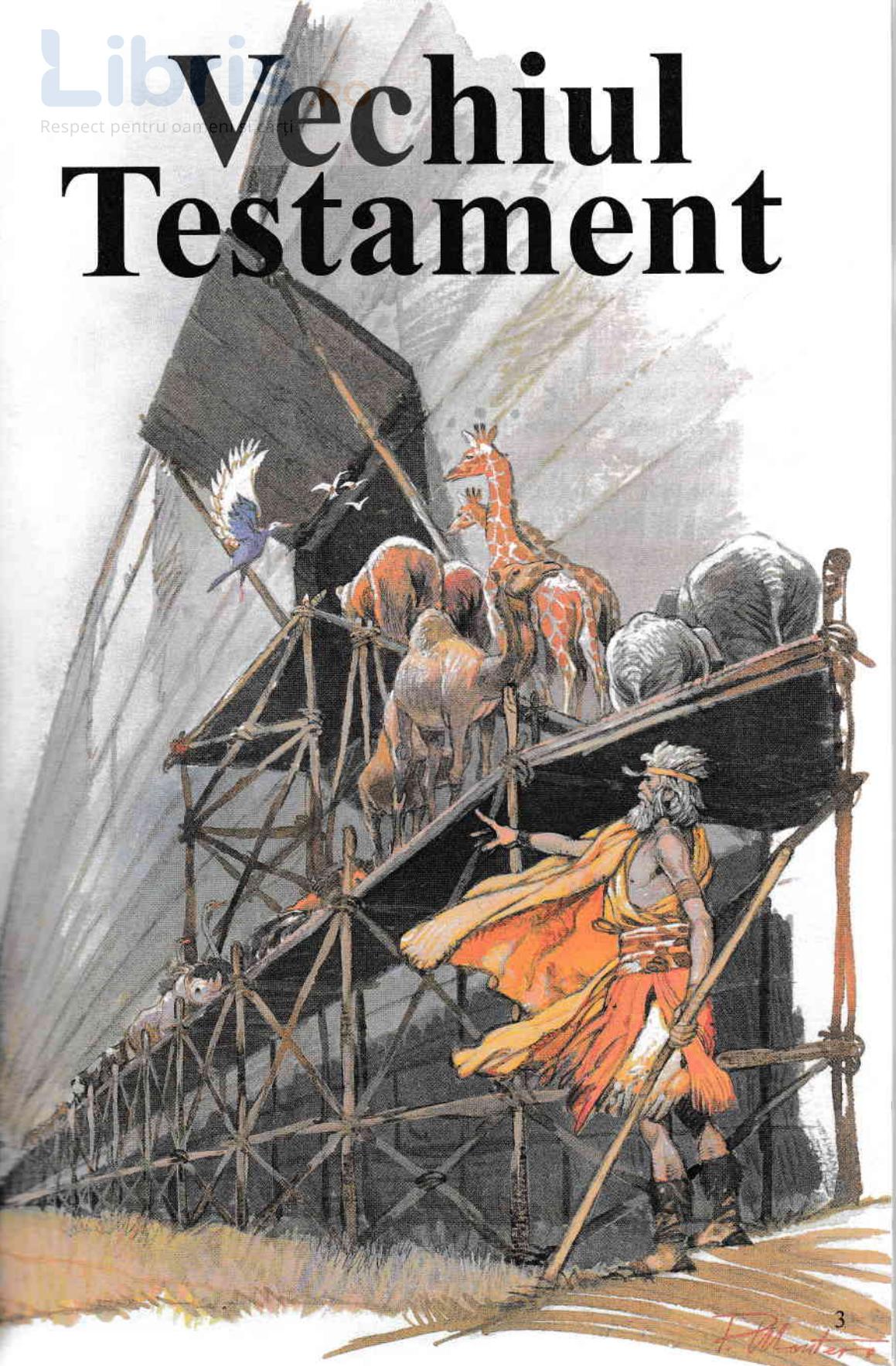
Mărturisirea lui Petru -----	273	Batjocorirea lui Iisus -----	341
Schimbarea la față -----	275	Femeile plâng -----	343
Copiii au întăietate -----	277	Răstignirea lui Iisus -----	343
Niciodată singuri -----	277	Ultimele clipe -----	344
Vindecarea celor zece leproși -----	278	Moartea lui Iisus -----	346
De ce nu ai fi recunoscător? -----	279	Catapetasma din templu se rupe în două ---	349
Femeia păcătoasă -----	280	Înmormântarea lui Iisus -----	350
Bunul samarinean -----	282	Straja mormântului -----	353
Marta și Maria -----	285	Învierea lui Hristos -----	354
Iisus, păstorul cel bun, și oile Sale -----	286	Maria Magdalena Îl vede pe Iisus -----	356
Învierea lui Lazăr -----	289	Ucenicii Îl văd pe Iisus -----	358
Oaia rătăcită și bănuțul pierdut-----	290	Necredința lui Toma -----	360
Fiul risipitor -----	292	O masă la malul mării -----	360
Întoarcerea acasă -----	292	„Mă iubești cu adevărat?” -----	362
Banii sau dragostea de Dumnezeu? -----	294	Înălțarea lui Iisus la cer -----	365
Bogatul nemilostiv și săracul Lazar -----	294	Un răgaz de aşteptare -----	366
Alte învățături despre rugăciune -----	296	Pogorârea Duhului Sfânt -----	366
Familii destrămate -----	296	Tămăduire și învățătură -----	368
„Lăsați copiii să vină la Mine” -----	298	Arestarea lui Petru și Ioan -----	368
Tânărul cel avut -----	300	Un înger îi sloboade pe apostoli -----	370
Cine are întăietate -----	301	Apostolilor li se pun întrebări -----	370
Lucrătorii tocmaiți la vie -----	303	Curajul și jertfa lui Ștefan -----	372
Omul cel mărunt din copac -----	305	Drumul spre Damasc -----	374
Un lucru bine făcut -----	306	Vedenia lui Petru -----	376
Ungerea lui Iisus în Betania -----	306	Petru vine la Corneliu -----	379
Intrarea în Ierusalim -----	308	Primirea păgânilor la Hristos -----	379
Ierusalime! Ierusalime! -----	308	Petru scapă din temniță -----	381
Curățarea templului -----	310	Pavel ajunge să predice -----	383
Vindecarea din templu -----	311	Cântarea din temniță-----	384
Cei doi bănuți ai văduvei sărace -----	312	Lui Pavel i se dă de veste -----	386
Pilda celor zece fecioare -----	314	Pavel vorbește multimii -----	388
Iisus vândut de Iuda -----	316	Pavel trebuie să moară -----	390
Pregătirea ultimei Cine de Paște -----	318	Pavel în drum spre Roma -----	391
Cine este cel mai mare? -----	318	În siguranță, pe insula Malta -----	392
Iisus spală picioarele ucenicilor Săi -----	320	Pavel la Roma -----	394
Motivul -----	321	Apocalipsa lui Ioan -----	397
Cina Domnului -----	322	Lumea cea nouă a lui Dumnezeu -----	399
Cântatul cocoșului -----	324		
O casă în Ceruri -----	325		
Rugăciunea din grădina Ghetsimani -----	326		
Prinderea lui Iisus -----	328		
Petru lovește cu sabia -----	331		
Iisus este luat prizonier -----	331		
Petru se leapădă de Iisus -----	332		
Iisus înaintea lui Pilat -----	334		
Iisus înaintea lui Irod -----	336		
Pilat încearcă să-L elibereze pe Iisus -----	338		
Iisus dat spre moarte -----	338		

Libiv

Respect pentru oameni și carte

Vechiul Testament

Cu mult timp în urmă, pretutindeni domnea întunericul. Și, în afara lui Dumnezeu, nu exista absolut nimic.

Și atunci, Dumnezeu a creat lumina, pe care a despărțit-o de întuneric. Lumina a numit-o *ziua*, iar întunericul l-a numit *noapte*.

După care Dumnezeu a creat pământul. L-a separat în oceane, mări și uriașe întinderi de uscat. Dumnezeu a creat toate plantele și toți copacii și pe toate le-a făcut să crească pe pământ.

Dumnezeu a creat stelele și planetele, și apoi a rânduit pe bolta cerească soarele și luna, astfel încât după fiecare noapte să urmeze o zi.

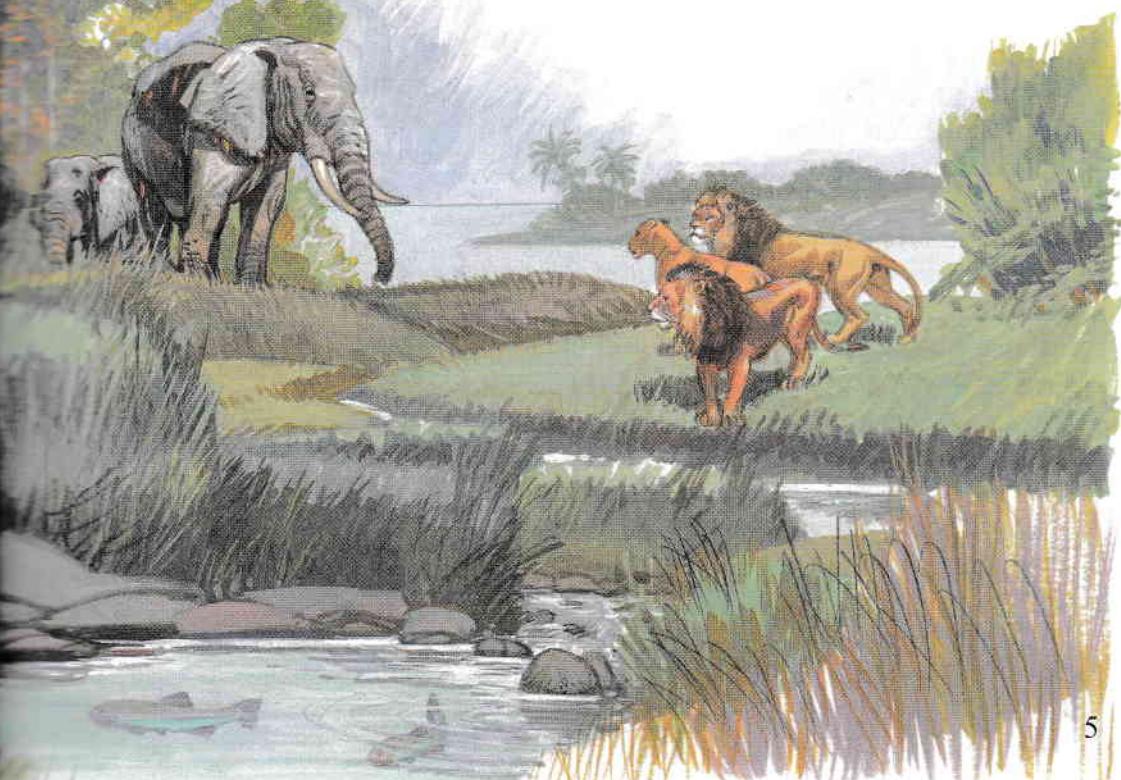

Toate au fost puse la locul lor

Facerea 1:20-25

După ce Dumnezeu a privit toată întinderea de ape care acoperea lumea, a creat peștii cei mari și peștii cei mici, și aceștia au umplut toate mările și oceanele. În văzduh, a creat în același fel păsări mari și păsări mititele, în veșminte multicolore.

Privind spre pământ, Dumnezeu a văzut iarba unduindu-se în adierea vântului și poamele cele coapte atârnând prin copaci. Și atunci a făcut Dumnezeu fiarele sălbatice, după felul lor, și animalele domestice după felul lor; și toate târâtoarele pământului după felul lor. Și a văzut Dumnezeu că este bine și că există mâncare și apă din belșug pentru toate.

Dumnezeu a văzut că pe întinsul pământului era numai pace și o negrăită frumusețe și a dorit să creeze viețuitoarea care să-l semene și care să stăpânească și să se bucure de această minunată lume. Și a întins mâna spre țărână. A luat un pumn de pământ și a suflat peste el, dându-i astfel viață primului om – Adam. Așa a făcut Dumnezeu pe om după chipul și asemănarea Lui.

Și a sfârșit Dumnezeu în ziua a șasea toată lucrarea Sa, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea pentru că atunci S-a odihnit de toate lucrurile Sale, de tot ceea ce a făcut și le-a pus în rânduială.

Grădina Edenu lui

Facerea 2:8-25

Apoi Dumnezeu a ales cel mai frumos loc de pe pământ și a pus acolo pe omul pe care-l zidise. Era o grădină numită Eden, plină cu tot soiul de pomi cu roade înmiresmate, iar toate animalele trăiau acolo în bună pace unele cu altele. În mijlocul raiului se aflau pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului. A dat apoi Dumnezeu poruncă lui Adam:

– Poți mânca din roadele oricărui pom de aici, numai de cele ale unuia singur să nu te atingi, și anume de pomul cunoștinței binelui și răului, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit!

Și a adus apoi Dumnezeu toate felurile de animale la Adam.

– Să le pui nume după cum vei dori, îi spuse Dumnezeu.

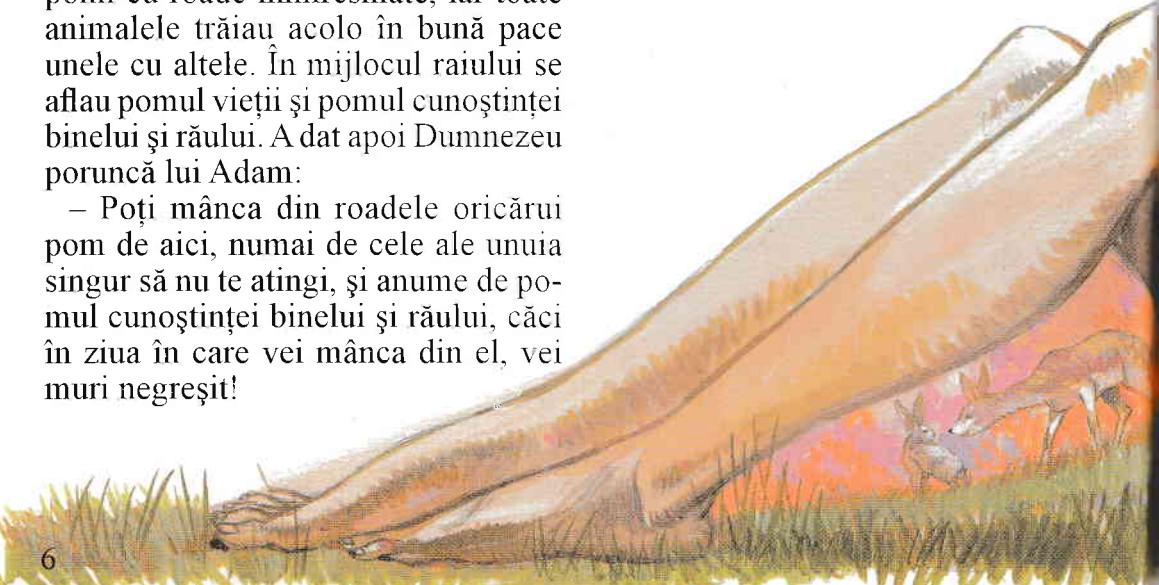
Astfel, Adam i-a zis unuia *hipopotam*, altuia *fluture* și aşa mai departe, până ce toate animalele au căpătat un nume.

După ce Adam a pus nume tuturor animalelor, Dumnezeu a văzut că nu este bine să fie omul singur și a dorit să-i facă un ajutor potrivit pentru el.

Prin urmare, în timp ce Adam dormea, Dumnezeu a luat o coastă din trupul lui și din ea a creat o făptură asemănătoare omului, dar totuși diferită. Acea făptură a fost prima femeie. Când s-a trezit, Adam s-a bucurat tare mult:

– Iată pe cineva care-mi poate fi prieten, a spus el.

Adam și femeia îl iubeau nespus pe Dumnezeu. Se plimbau dezbrăcați prin grădină, căci nu aveau niciun motiv să se rușineze. Pentru ei, lucrul cel mai bun, mai bun chiar decât minunăția florilor, semetia copacilor sau miraculele îmbătătoare ale Edenului, era acela că se știau iubiți peste măsură de Dumnezeu.

Totul din cauza unui rod

Facerea 3:1-19 oameni și cărți

Dintre toate animalele din Eden, șarpele era cel mai viclean. Într-o zi, lighioana cu pricina se târî lângă femeie și se apucă să-i spitească:

— Mănâncă liniștită din pomul aflat în mijlocul grădinii, căci nu vei muri, aşa cum vi s-a spus. Dumnezeu însă știe că în ziua în care veți mâncă vi se vor deschide ochii și veți fi ca El, cunoscând binele și răul.

Atunci, femeia se apropie de pomul cu fructe interzise. Socotind că rodul pomului era bun și vrednic de dorit, pentru că dădea știință, a luat din el și a mâncat. I-l duse și lui Adam și-l îmbie și pe el să se înfrunte. Dar după ce gustară, amândoi se simțiră ca și cum asupra lor să ar fi prăvălit din înalțul cerului un nor uriaș. Acum, chiar și razele soarelui li se păreau reci și credeau că o să-i înghețe.

Și, pentru prima oară, simțiră cuibăriindu-se în ei frica.

Făcuseră un lucru greșit, iar Domnul a fost cuprins de tristețe, căci acum trebuia să-și judece copiii. Dumnezeu dorea ca Adam și femeia să știe că toate hotărârile le aparțin. Numai că unele dintre ele duceau la lucruri bune, în timp ce altele puteau fi netrebnice și dureroase.

Izgoniți din Eden

Facerea 3:20-24

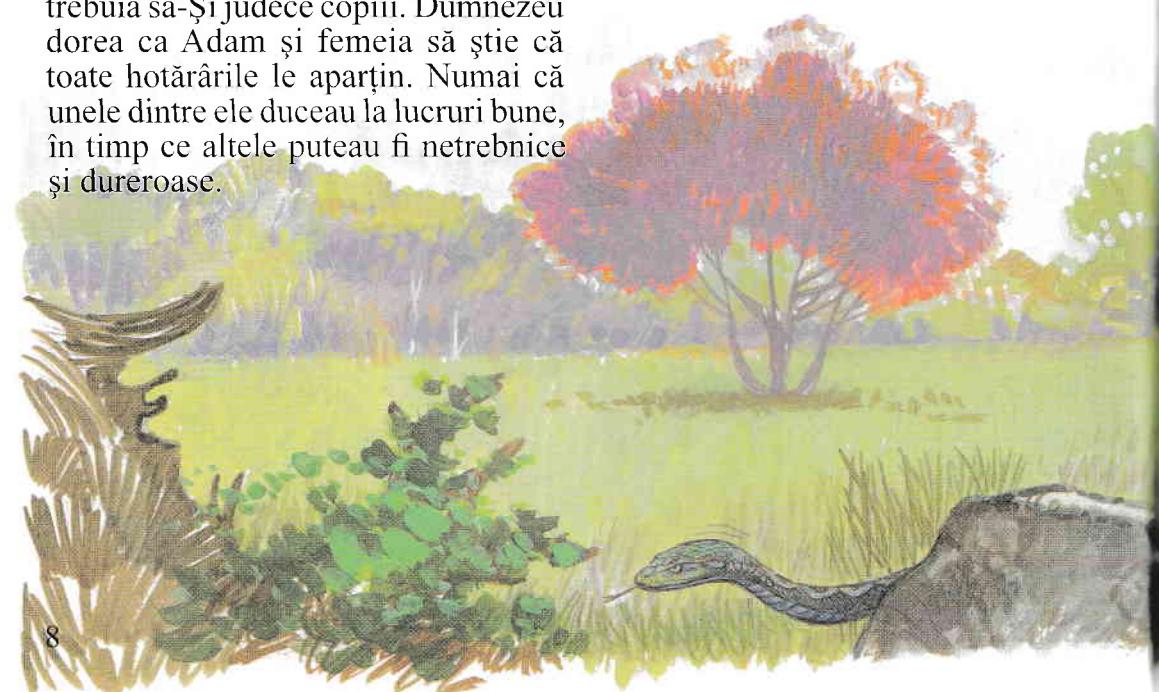
Dumnezeu le-a spus lui Adam și femeii că trebuie să părăsească pentru totdeauna grădina Edenului. Altfel, ar fi putut din nou să nu-l dea ascultare și să se înfrunte și din celălalt pom oprit, pomul vieții.

Adam și femeia se priviră unul pe celălalt. Deși împreună, se temeau totuși de ce avea să urmeze.

După ce părăsiră Edenul, fură siliți să trudească amândoi pentru a strânge hrana de care aveau nevoie.

Adam îi dădu și un nume femeii, îi spuse Eva, ceea ce însemna *viață*, pentru că ea avea să fie mama tuturor celor vii.

Adam și Eva stăteau cu capetele plecate, căci se simțeau copleșiți de tristețe. Știau că Dumnezeu va continua să-și arate dragostea Lui pentru ei. Dar grozăvia pedepsei lor era aceea că nu aveau să mai fie niciodată în preajma lui Dumnezeu, atât de aproape de El precum fuseseră înainte să aleagă calea neascultării Lui.

Odată alungați din Eden, Adam și Eva își purtau de grija unul altuia. La puțin timp, se născu primul lor copil, căruia îi puseră numele Cain. Apoi, avură un al doilea băiețel, pentru care aleseră numele Abel.

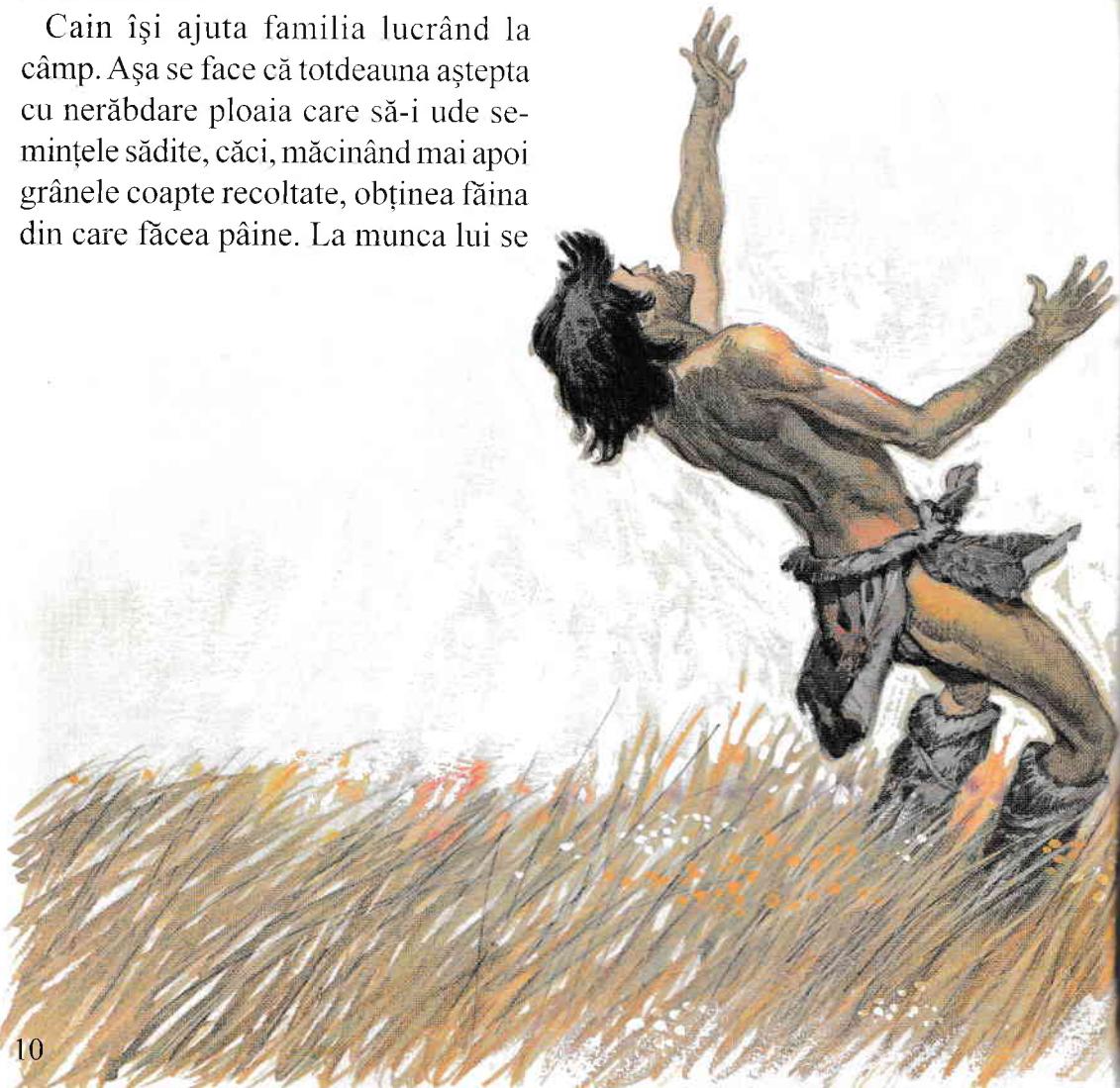
Cain și Abel își sprijineau părinții pentru a-și continua viața în lumea din afara Edenului. Dar munceau cu toții din greu ca să-și asigure o hrană îndestulătoare.

Cain își ajuta familia lucrând la câmp. Așa se face că totdeauna aștepta cu nerăbdare ploaia care să-i ude semințele sădite, căci, măcinând mai apoi grânele coapte recoltate, obținea făina din care făcea pâine. La munca lui se

adăuga culesul legumelor și fructelor.

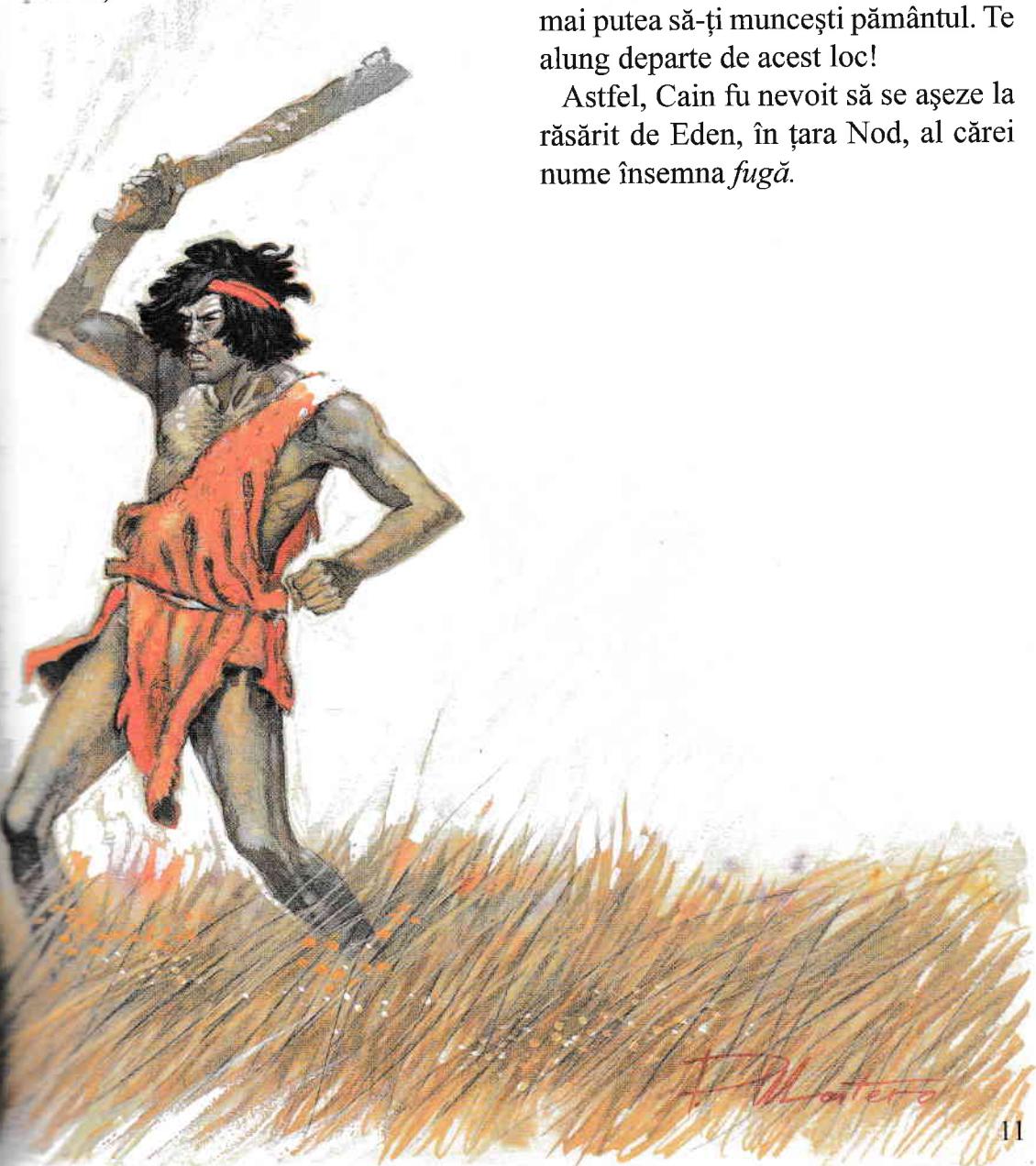
Calea aleasă de Abel pentru a-i ajuta pe ai lui era păstoritul oilor și caprelor. Acestea le dădeau lapte, iar uneori erau sacrificiate pentru carnea lor.

Într-o bună zi, Cain strânse niște grâne de pe câmpul pe care-l îngrijea și le duse drept ofrandă, spre a-l mulțumi lui Dumnezeu. Jertfă aduse și Abel lui Dumnezeu, alegând mielul cel mai bun și mai gras.

Dumnezeu privi spre darurile aduse de cei doi băieți și, mai mult decât darul lui Cain, îi plăcu darul lui Abel.

Acest lucru îl mânie însă pe Cain. Găsea că Dumnezeu nu fusese drept. Atunci, Dumnezeu îi spuse că poate alege să facă ceea ce era bine sau ceea ce era rău. Iar Cain alese să se arate pizmaș.

Puse la cale un plan și-l chemă pe Abel pe câmp. Acolo, Cain făcu cel mai mare rău: îl omorî pe fratele său, Abel.

Dumnezeu îi strigă:

– Cain, unde este fratele tău Abel?
Cain dădu din umeri.

Atunci Dumnezeu îi spuse:

– Ai gresit. Drept pedeapsă, nu vei mai putea să-ți muncești pământul. Te alung departe de acest loc!

Astfel, Cain fu nevoit să se așeze la răsărit de Eden, în țara Nod, al cărei nume însemna *fugă*.